

Érzékiség

Babits Mihálynak

BERDA JÓZSEF

Sokan, ó nagyon sokan
– szegény és gazdag állatok –
már csak fájva-csiklandva érzik,
de mindennap kevesebben tudják:

benned Isten akaratából cselekszünk
mindíg-éhes,
örökké-szomjú testünk!

O, illatok betegsége; –
testünk áldott szomorúsága lettél, –
egymás vérét
szennyes indulatokra korbácsolni
éjszakai zugokban.

Szagok! szagok!

Tele van a levegő erotikával: húсок,
gyümölcsök, italok szagával...

Be megvertél bennünket Isten!

Be megverted
én gyöngé testemet is.
Te tudod: részegre itták magukat
a duzzadt-emplőjú lányok gyöngé-belőlem, –
jaj, sápadt testem véreből
te falánk csordáid...

Templombamenet volt
vallásos lelkem tegnap is,
de műved: az árva ördög
ruganyos lábakat lóbált szemem elé,
hogy megbokrosodjak
habzó szájjal kiáltani:
nem elég, még nem elég!

Szegény, zavarban szenvedő,
nem tudom kit illenék megdorgálni;
te akaratodat,
vagy én szolgaságomat?...

Mert halálosan hím vagyok én,
mocsaras lányok tűzijátéka
és néha, néha
apró zúgolyokban
elfáradt ember...

(1923. Berda József: Egyedül. Újpest, 1928. 44–45.)

Anyagyilkosság

CSÁTH GÉZA

Ezen a napon a két Wittmann fiú együtt ment a leányhoz. Meleg májusi délben, az iskolából jövet arra kerültek, és besurrantak a kapun. A nő feljük jött mosolyogva, kócosan, de üde, hangos nevetéssel, és bevezette a Wittmanokat a szobájába. Lerakták a könyveiket, a szőnyegre kucorodtak, lehúzták magukhoz a leányt, csókolták, harapták, ölelték. A nő csukott szájjal nevetett, és lehunyta a szemeit. A fiúknak egymásra villant a szemük. Mind a ketten ütni kezdték. A leány most már teli szájjal kacagott, mintha csiklandozták volna. A két Wittman birtokába vette a leányt, csipkedték,